

Приложение 31

Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи III (25.04.2013)

From: Harry Stojan
Reply-to: softis@softisbg.com
To: Consular@mfa.bg
Subject: Продължаване дейността във връзка
с преводите на официални документи
Date: Thu, 25 Apr 2013 00:00:08 +0300

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

В писмото си от 12.04.2013 пишете, че „Фирмите, които решиха да продължат дейността си при новите условия, сключиха договори с МВНР“¹³⁷.

За съжаление, повечето от фирмите бяха принудени да сключат този договор от неизвестността, която ги очаква, понеже, както написах още в писмото си до г-жа Дечева от 06.12.2012 год.¹³⁸, а и днес продължавам да твърдя същото, „все още липсва пълна ясно-

---

137 Вж. Приложение 28 „Проверка на списъка на фирмите в КО на 12.04.2013 год.“

138 Вж. Приложение 2 „Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи“

та по въпроса за какво точно се сключва този договор" и „Все още очаквам ясно и недвусмислено изявление от страна на МВнР, че прекратяването на договорните ми отношения с МВнР не означава по никакъв начин, че губя право да извършвам преводи на официални документи за всичките си останали клиенти".

Всеки път обаче, когато получа писмо от някоя институция, се споменава заповед 95-00-152, макар че изобщо не ме касае. Освен това, още в писмото си до г-жа Дечева от 06.12.2012 год. подчертах, че тази заповед не се отнася до мен, а понеже въпросното писмо беше с копие до ВАП, прокурор Г. Камбуров ви изпревари и побърза да ме обвини,¹³⁹ че оспорвам тази заповед, което е направо абсурдно. Тази заповед изобщо не ме е интересувала, не ме интересува и няма и в бъдеще да ме интересува. Както впрочем и вас, понеже разбирам, че изобщо не сте я прочели, иначе нямаше да твърдите, че с нея се въвеждат нови изисквания.

Със заповед № 95-00-152 не се въвеждат никакви нови изисквания, а се утвърждава **проект на типов договор** за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа **за нуждите на консулското обслужване в МВнР** и се одоб-

---

139 Вж. Приложение 7 „Резолюция 708/2012 на ВАП“

рява **проект на списък на необходимите документи** за сключването на такъв договор. В чл. 3 от Виенската конвенция за консулските отношения (в сила за България от 10.08.1989 г.) се посочва, че консулските функции (чл. 5 от същата), които включват консулското обслужване, се изпълняват от консулствата, т.е. **в чужбина!** Освен това, двете приложения би трябвало да са неразделна част от заповедта, обаче така, както са публикувани на официалния сайт на МВнР, по нищо не личи, че публикуваният договор е именно проектът за типов договор, за който става дума в т. 1 на гореспоменатата заповед, тъй като е публикуван в отделен файл, различен от файла на заповедта, без подпис на министъра и без обозначение, че е Приложение № 1 към Заповед № 95-00-152 / 31.05.2012 г. Същото се отнася и за Списъка - той също е публикуван в отделен файл, различен от файла на заповедта, без подпис на министъра и без обозначение, че е Приложение № 2 към заповедта.

Фактът, че **не е** утвърден самият типов договор за сключване, а **само проектът на типов договор**, се потвърждава и от съобщението на европейската Комисия по петициите до членовете на Европейският парламент от 30.01.2013 год.¹⁴⁰, в което във връзка с Пе-

---

140 Вж. Приложение 23 „Съобщение във връзка с петиция 0701/2012“

тиция № 0701/2012, се заявява, че „на този етап мярката не е официално приета“!

В писмото си от 13.01.2013 повдигам един изключително сериозен въпрос:¹⁴¹

„Що се отнася до практиката МВнР да заверява подписи на преводачи, такава разпоредба няма никъде в Правилника. В Договора също няма такава клауза. Освен това, в никоя тарифа за държавните такси няма такса за заверка на подпис на преводач от 2008 г. насам“.

Това означава, че нямате абсолютно никаква „функционална компетентност“ да заверявате преводите на каквито и да било документи.

В писмото си от 13.01.2013 год. обърнах внимание и на следния факт:

„Разпоредбата на чл. 2а, ал. 1 от Правилника е залегнала в разпоредбите на някои закони и наредби от българското законодателство, където се изисква фирмата да има сключен договор с МВнР по чл. 2а, ал. 2, дори и за документи, на които МВнР не извършва легализиране“.

---

141 Вж. Приложение 4 „Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи II“

Това е един изключително сериозен проблем, пред който МВнР си затваря очите. Смятам, че задължение на МВнР е да **уведоми всички институции**, че е **незаконно** да изискват от преводачите и фирмите за преводи да имат сключен договор с МВнР, когато става дума за преводи на документи, **за които изискването за легализация е премахнато** съгласно Хагската конвенция. Уведомяването може да стане чрез публикация на официалния сайт на МВнР.

В края на писмото си от 12.04.2013 заявявате:

„Това не би било необходимо, ако и в Република България, както в други държави преводачите имаха статут и дейността им беше легализирана по такъв начин, че след подписа на преводача и полагането на неговия личен печат, не биха били необходими никакви други удостоверения. Решаването на този въпрос обаче е извън функционалната компетентност на Министерството на външните работи“

Мога да ви уверя обаче, че именно МВнР е в компетенциите си да реши този въпрос съгласно чл. 26 от Правилника:

„При настъпване на изключителни и непред-

видени събития и обстоятелства от естество да направят неприложими разпоредбите на настоящия правилник Министерството на външните работи издава специални разпоредби, установяващи временен режим на легализации и преводи, с оглед да се обезпечи защитата на българските интереси".

Искрено се надявам, че след 23 години статутът на заклетите преводачи в България най-после ще бъде уреден.¹⁴²

С уважение,

Х. Стоянов

---

142 Имам пред вид, след като са минали 23 години от последното изменение на Правилника през 1990